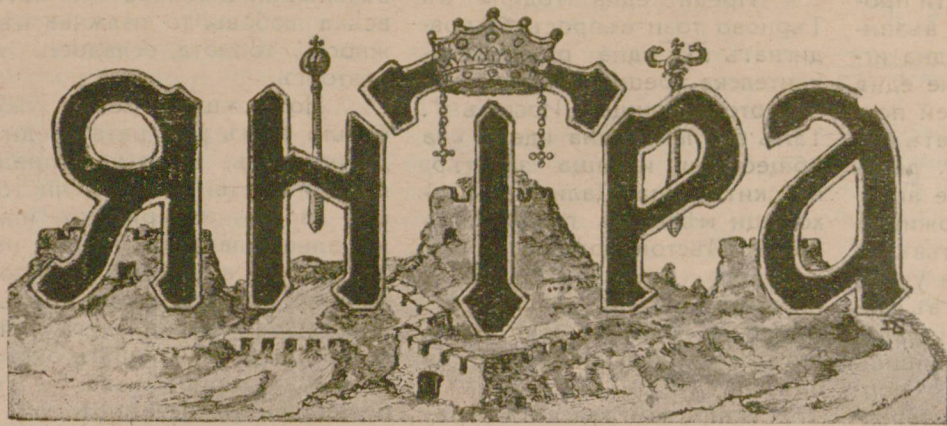

В. „ЯНТРА“
излиза всяка седмица.
Издание гарантирано.
Годишен абонам. 60 л.
приемат се всякакви
виды обявления
външални—40; некролози
—50; малки обявления 10
и 20 официални — 1 л.
на дума; търговски — по
споразумение.
Отнасяйте се за всичко
до редакцията—
книжарница „Отец Паисий“

СЕДМИЧНИКЪТ за култура и просвѣта.

Излиза съ съдействието на Дома за изкуство и просвѣта.

Редакторъ отговорникъ
СТ. П. РАЛЕВСКИ

ТЕЛЕФОНЪ № 93.

Урежда
РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ

В.-Търново, 24. V. 1935 год.

БОРИСЪ III.

(Изъ паметната книга на Б. Т. Д-во „Трапезица“)

ЕДНО ЗЛО

Нашитъ държавни учреж-
дения, специално нѣкои отъ
тъхъ, сж отрупани отъ доноси.

Желанието на властитъ
да не оставатъ неоткрити
престѣпления и простѣпки
на общественни, държавни и
общински служители се из-
ползува превратно отъ интри-
гантствуващи бездѣлници и
заинтересовани службогонци.
Винаги желанието общест-
венъ контролъ, упражняванъ
отъ гражданството чрезъ пра-
вото му да се оплаче отъ не-
правомѣрни действия и произ-
вола на служебни лица, се
претѣлкува едва ли не като
позивъ къмъ всички да доно-
сничатъ, да съобщаватъ непро-
върени факти и излагатъ до-
брото име и авторитета на
държавни и общественни слу-
жители — обикновено съ
прозрачни еготицистични цели.

Че тоя начинъ на упраж-
няване общественъ контролъ
отъ гражданството има теж-
ки последици за лицата, до
които се отнасятъ неосно-
вателнитъ доноси; че това
създава една натежала об-
щественна атмосфера на не-
довѣрие и подозрителностъ; че
разследванията по поводъ та-
ква доноси коштуватъ скъ-
пото време на служебнитъ
лица, натоварени да ги из-

вършаватъ; че съ това се
отнема възможността на
властита да издирва наистина
извършени престѣпления — за
това доносчицитъ не мислятъ.

Доносничеството е вече
едно обществено зло у насъ.
За него трѣбва да се замис-
лимъ.

Българскитъ народъ въ
своята история е билъ винаги
прякъ, честенъ и откритъ, да-
же въ борбитъ съ своитъ про-
тивници. Подлостта е била
винаги чужда на неговата
психика. И нейнитъ прояви
трѣбва да се омаломощаватъ
своевременно и бързо. На леко-
мисленото или зложелател-
но и заинтересувано доносни-
чество — явно или анонимно
— трѣбва да се тури край.

Трѣбва да се пресѣче ед-
нѣжъ за винаги апетита на
самозванитъ безосновни обви-
нения, като за авторитъ имъ
се предвидятъ строги наказа-
телни и граждански санкции.

Доносничеството вече има
тенденцията да се превърне
въ обществена епидемия, бор-
бата срещу която, ако се за-
бави, ще бжде трудна, а за
обслужването ѝ не ще бждатъ
достатѣчни оплаквателни бю-
ра, даже при всяка селска
община.

„ЯНТРА“.

НАШЪ БЕЛЕННИКЪ

Разкопки

Отъ печата узнаваме, че
по инициатива на Народния
музей ще се започнатъ раз-
копки на старинитъ въ Прес-
лавъ, Плиска, Мадара и други
мѣста въ страната.

За разкопки на старини-
тѣ въ Търново не се говори.

Ние намираме това отла-
гане да се извършатъ разлоп-
ки на цѣлитъ Търновски исто-
рически старини за неумѣст-
но. Безъ да отричаме значе-
нието за българската наука
и на другитъ старини, свърза-
ни съ първото българско цар-
ство, ние смѣтаме, че и на
търновскитъ старини следва
да се отдаде заслуженото вни-
мание.

За В.-Търновския митрополитъ

Отъ всѣкидневната преса
узнаваме, че въпроса за В.-
Търновскитъ митрополитъ е
разрешенъ въ смисълъ — да

се насрочи изборъ за избира-
не новъ титуляръ на Търнов-
ския митрополитски престолъ
на мѣстото на Н. В. Пр. г. г.
Филипъ, който си е подалъ
оставката.

Оставката на Н. Пр. г. г.
Филипъ и назначаването на
изборъ за избирание неговъ
замѣстникъ е станало при раз-
бирателство между Св. Синодъ
досегашния титуляръ на Тър-
новската епархия.

Това разрешение на бол-
ния въпросъ около митропо-
литския престолъ въ старопре-
столния градъ може само да
радва гражданството.

Поради лѣтната вакан-
ция много отъ абонатитъ
ни не ще бждатъ по мѣсто-
жителствата си и по тази
причина възможно е нѣкои
седмичи Янтра да не излѣзе
Тия бройвъ ще се печататъ
презъ следващото време 2
пжти седмично.

РЕДАКЦИЯТА.

Алиса Шалекъ

Търново

(Статия въ Нойе Винеръ Таге-
благъ, най-разпространения
вестникъ въ Виена и Австрия)

„По мѣстоположението си
Търново е най-романтичниятъ
и най-привлѣкателенъ градъ
въ Европа“ — така пише въ
пжтеводителя „България“. До-
като не бѣхъ виждала сама съ
очитъ си Търново, считахъ тия
думи кой-зна колко преувели-
чени, но сега тѣ ми се стру-
ватъ много, много бледи и ми
се иска да си засия още по-
вече съ по-въдхновено перо.

Не бѣхъ чувала нищо за
хубоститъ на България, Една
случайност ми ги разкри. Опи-
сваше ми се въ пжтеводителя
най-съблазнително приятно пж-
туване по Дунава, слънчеви
бани на крайбрежието на Чер-
но море и удобно пжтуване
съ параходъ отъ Варна за
Стамбулъ. Съгласна бѣхъ съ
такъвъ лекъ излетъ за отиди-
ти и почивка, но не ми се харе-
ваше, че параходътъ който
трѣгваше отъ Варна, за да
биколитъ Гърция и Адриатичес-
ко море, престояваше въ Цар-
иградъ само единъ день.

И у мене се роди мисълъ-
та да пжтувамъ съ желѣзница
презъ България за Стамбулъ,
като надникна тукъ-тамъ изъ
страната пжтъомъ, ала нѣмаше
кой да ме осведоми по-точно
за България. За София, дето
пжтуватъ много по търговия,
все ми се разправя нѣщо, но
ни единъ не се намѣри, който
да бѣ попадалъ въ самото
сърдце на страната.

Изразитъ въ Българския
пжтеводителъ за Търново ме
накараха да го имамъ пред-
видъ въ пжтуването си. Сега
то възкрѣсва въ паметта ми
като единъ отъ най-свѣтли-
ти ми спомени.

По нѣкакво чудо на при-
родата рѣка Янтра се про-
мѣква на широки ленти меж-
ду седемъ исполински, изтъ-
пили се напредъ, страхотни
скали, заобиколени отвредъ
съ гористи планини. Всяка ед-
на отъ тия скали, като че ли
е срастнала съ едната си стра-
на съ планината, а съ другата
се спуска въ пропастьта. Три
сж откъмъ западъ и четири
откъмъ изтокъ. Между тѣхъ
се лжкатушатъ дълбоко доле
водитъ на рѣката. По темето
на тритъ открити страничния
стрѣмни скали сж прилепнали
стотици, струпани една надъ
друга кжжици и още съ при-
стигането на влака, като пог-
леднете кажи речи на западъ,
виждате високо горе блѣсна-
ли на слънцето прозорчета;
провирате се презъ единъ
тунелъ и погледътъ ви зарва
кацналиятъ странно върху ска-
лититъ урви градъ отъ
другата му страна. Следъ това,
на изгърканъ, разхлопанъ фая-

„Всѣки родолюбивъ бъл-
гаринъ трѣбва да посети
В.-Търново, гдето щастли-
во сж съчетани природни-
тѣ хубости съ споменитъ
отъ едно славно наше ми-
нало“.

Малкъ фейлетонъ

Гранданинътъ Хиксъ

Гражданинътъ Хиксъ е
порядченъ и съ безупрѣчна
честностъ човѣкъ. Изобщо, той
е отъ ония хора, които обик-
новено се титулуватъ „добри
хора“, въ широкоупотрѣбява-
ния смисълъ на това понятие
и безъ особена критична пре-
ценка за личността, на ко-
ято то се прилепя.

Гражданинътъ Хиксъ е,
напримѣръ, бившъ чиновникъ.
Той редовно се е намиралъ
въ канцеларията си отъ 8—12
и отъ 2—6 часа, старалъ се е
да бжде полезенъ на служба-
та и въ служебния му списъкъ
не е отбелязано нищо, което
може да бжде засегнатъ отъ
сѣдебнитъ закони или дисцип-
линарнитъ санкции по ведом-
ството му. Но той е стигалъ
често до крайчеца на пипалата
и на еднитъ и на другитъ.

Съ жаръ и горещина, —
а той е убеденъ, че и съ пъл-
но право — той бичува всич-
ки, които сж отишли единъ
сантиметъръ по-далечъ отъ не-
го и сж се драснали или ока-
чили на нѣкой отъ остритъ
шипове на закона.

Гражданинътъ Хиксъ ка-
то чиновникъ имаше за иде-
алъ да заслужи благополучно
за пенсия и затова цѣлата му
грижа презъ живота бѣ да не
„сгази лука“. Всичко останало
го интересуваше по-малко; той
нѣмаше дори време да мисли
за него. Той мълчеше, не изказ-
ваше публично мнението си
по никой въпросъ, защото до-
бре знаеше, че винаги ще има
и противно мнение, а не зна-
еше дали то не ще бжде на
нѣкой отъ ония, отъ които той
зависѣше. И си мълчеше.

Странѣше той и отъ об-
ществената работа: началтвото
не го заставяше да върши
такава.

Чувството му на здрава
смисълъ пѣкъ му казваше, че
ако свърши нѣщо полезно —
ще му завидятъ, а ако сгрѣ-
ши — не ще му бжде простено.

Оказа се, следъ като на-
пустна службата, че той има

мнение по всички въпроси
Тогава гражданинътъ Х. за-
почна свободно да изказва
възгледитъ си по обществен-
тѣ въпроси и да дава своята
диагноза за тѣхъ.

— Би било добре да се
направи това и това!

— Това трѣбва да се на-
прави. Ужъ имаме дружество
за целта!

Но гражданинътъ Х. нито
бѣше членъ на това полезно
д-ство, нито имаше намѣре-
ние да стане такъвъ. Той смѣ-
та, че съ изказване на своето
мнение изпълнява предоста-
тъчно своя дългъ.

Успѣлъ да изживѣе жи-
вота си като безкористенъ чо-
вѣкъ, гражданинътъ Хиксъ не
намираше думи на упрѣкъ
срещу ония, които сж напра-
вили грѣшна стѣпка въ живо-
та. Но това е за чуждитъ. За
близкитъ си — той имаше изо-
биленъ запасъ отъ снизхож-
дение.

Гражданинътъ Хиксъ че-
сто повтаря: — „Нѣма деятел-
ни хора за работа! Нѣма иде-
алисти! Малко ли сж ония, ко-
ито могатъ да пожертвуватъ
нѣщо за общественото бла-
го!“

Той, обаче, никога не ми-
слѣше, че тия думи могатъ да
се отнасятъ и за него: че той
сжщо така е длъженъ да на-
прави и жертвува нѣщо за
общественото благо.

Гражданинътъ Хиксъ ми-
сли и вѣрва, че една катего-
рия хора на тоя свѣтъ сж
длѣжни да теглятъ обществе-
ната колесница, а други да
стоятъ въ нея, натежали отъ
убеждението, че тѣ едва ли
нѣматъ по-голямъ значение
за движението на обществената
колесница отъ впрегнатитъ
въ нея.

Гражданинътъ Х. сж много.
Собствено — колцина сж
ония, на които тоя малкъ
фейлетонъ не ще се стори ка-
то огледало, въ което виждатъ
собствения си образъ или близ-
кото му подобие?

Argus.

за първи пжтъ стѣпалъ тукъ
само се чуди и мае.

Стаята въ хотела нѣма
гардероби и скринове, леглото
е чисто и покривкитъ отъ бѣ-
ли по бѣли и веднага разби-
рамъ защо има ефтиния тукъ
— нощувамъ за два шилинга!
Освенъ това получавамъ за по-
десетъ гроша две яйца и една
огромна порция краве масло
за закуска.

Посещението на туристи
не ще да е много голѣмо,
защото осведомени по частни

сведения за нашето пристигане, на мене и на приятелката ми, насъ ни очакваха вече двама господа от Туристическото дружество и сь автомобилъ ни развекдаха отъ една естествена крепостна стена до друга — първене по единъ естественъ скаленъ мостъ и следъ това до една тераса, разположена разкошно всрѣдъ дивната околностъ и прелестно съчетана сь нея. Отъ де се разкрива най-красива гледка, не мога да кажа, защото отгдето и да гледамъ, все виждамъ доле въ пропастьта между сивкави варовити страхотни скали, широката, буйна рѣка, и високо горе живописнитъ къщици, надничащи направо надъ урвигъ. Зарадвани отъ възторгътъ, който ни обвзе, двамата господа ни показаха общия изгледъ на тоя чуденъ въ цѣлия свѣтъ градъ отъ верандата на тѣхната голѣма хижа, построена тамъ, дето е обявена Независимостъта на България и дето е избранъ първия български князь.

Колкото романтиченъ е града, толкова романтично е и гостоприемството на жителитъ му. По-възрастниятъ отъ нашитъ съпровождачи ни заведе у дома си и стопанката му ни почерпи по български. Това бѣ ново за насъ, както нова бѣ и особената наредба на

приемната: поддържана хладно чрезъ пердетата, посрѣдната й бѣ поставена кржгла маса сь бродеритна покривка, а около стенитъ й бѣха наредени десетина стола. Домакинята ни поднесе върху табла петъ стъклени ченийки сь по една лъжичка въ тѣхъ и три по-голѣми ченийки сь ягодово сладко. Предъ всѣка малка чинийка бѣ поставена чашичка сь сливова ракия, до нея филджанъ сь горещо кафе и чаша вода за всѣки гостъ по едно отъ всичко.

Домакинятъ си остана въ къщи — бѣше обѣдъ и кокошката се готвѣше въ тиганя. Въ тази плодородна страна празниченъ день всѣки има на софрата си кокошка или пѣтелъ. Сь другия господинъ ние се отправихме за новопостроения хотелъ, който е надвисналъ сь чегиритъ си етажи надъ Янтра, върху срѣдната скала на града.

Щомъ съдържателятъ узна, че сме чужденци, покани ни въ своята пакъ по чисто български наредена приемна и последва сьщото самотно българско черпене, само че сь сладко отъ зарзали. Домакинята ни обясни, че сама си варила 40 килограма сладка отъ овощия и че всичко се изяждало отъ гости.

(Следва)
Съобщава П. Д. Крушевъ.

Обществени игрища за децата

Стариятъ схолацентризмъ, който вземаше учебната материя като централенъ мотивъ при образоването и възпитанието на детето, а последното разглеждаше като обектъ, който се върти около програмата и учебновъзпитателнитъ системи — този старъ възгледъ все повече и повече отстъпва мѣсто на тѣй наречения педоцентризмъ, споредъ който пѣкъ детето е начална точка, центъръ и край и, че възпитателния и образователния идеалъ не може да бѣде другъ, освенъ самото детско развитие и растежъ.

Новитъ педагози, значи, напускатъ старото съчинителство на всевъзможни идеали и системи; напускатъ умуването около учебн. материалъ, и смѣло навлизатъ въ опознаване на детската душа, отъ кждето търсятъ пжтища, отъ самата нея, подказани и самата нея задоволяващи.

Днесъ повикътъ: „Оставете и поставете децата при условия, въ които тѣхнитъ унас-

ледени дарби и заложби да процътяватъ и се развиватъ, като насърчавате добритъ, а спирате лошитъ!“ — този повикъ е вече модеренъ, проби-ва си пжтъ и у насъ. А тия условия сж: свобода, спонтанностъ, самоинициатива, самокритика и активностъ.

Въ детето е вложена една важна насока — играта. Тази насока събира въ себе си всички тия условия. Детето играе още отъ рождението си. И играе сериозно. Ако за възрастния играта е забава и отпочивка, за детето тя е една сериозна дейностъ, която мобилизира всички физически и душевни негови сили. При детската игра взематъ участие волята, чувствата, разсудъка, съобразителността, паметта, въображението и т. н. За туй въ новитъ училища на играта е отредено първо мѣсто.

Но не е само училището възпитателенъ факторъ. Улицата е сжщо такъвъ. За туй и децата спонтанно си устройватъ игри и игрища на улица-

та и растатъ, често пжти противъ волята на строги възпитатели и учители. Но една играеща група деца е вече една „тълпа“ сь присжца ней психология. Въ нея изпъкватъ тѣй нареченитъ „водачи“, деца-силни натури, които не винаги сж носители на положителни качества. Нѣкой такъвъ водачъ може да увлѣче и удави своето малко общество въ своитъ пороци и лошъ моралъ. Ето защо, ако при училищнитъ игри, уреждани подъ зоркото око на учителя, зловередното влияние на „водачитъ“ може да бѣде отстранено, при уличнитъ или обществени игрища, отъ които липсва всѣки надзоръ, саморастежътъ може да вземе крайно нежелателна посока.

Следователно, за децата играта е постояннодействащъ факторъ въ тѣхното развитие и възпитание. За това вънъ отъ училището и самото общество, само много заинтересовано отъ правилното възхождане на бждещитъ негови членове — децата — трѣбва да вземе, и на много мѣста взема вече присърдце идеята за обществени игрища за децата. Игрища, удобни и непремѣнно изложени предъ общественъ контролъ.

Нашето просвѣтно министерство отдавна е съзнало нуждата отъ игрища въ училищата или за презъ ваканцията вънъ отъ селищата въ видъ на лѣтовища, колонии т. н. Но това е едната страна на игрищата — тѣй да се изразя официална. Остава общинитъ да поематъ инициативата и за другата — неофициалната, която да задоволява всѣкидневнитъ нужди на децата.

Любовъ къмъ отечеството

Коя е тази сила, по-властна отъ страха отъ смъртта, която хвърля малката немошна птичка срещу устата на ловджийското куче, настрѣхнала, треперяща, да запази своята рожба отъ похищение, като пожертвува себе си? Коя е тази сила, която принуждава майката да изживява редъ безсънни нощи да бди надъ скжплото си чедо? Коя е тази сила, която тласка малкия невръстенъ палавко, сь треперящо сърдце и настрѣхнали коси, да се спуща срещу по-силния на помощъ на своето братче, когато то е нападнато?

Това е истинката за съхранение на рода насаденъ

Преди една година въ Търново този въпросъ бѣ повдигнатъ въ една родителско-учителска среща при първоначалното училище „Иосифъ I“. Тамъ бѣ лансирана идеята за обществени игрища за търновскитъ деца. Дали има подходящи мѣста въ града Търново? Мѣстоположението му е много особено. Липсватъ площи, липсватъ равни мѣста годни за игрища. Все пакъ, щомъ се погърси — все ще се намери.

Напр. въ градската градина малкитъ сж си вече спечелили правото да се събиратъ и играятъ. Често пжти тѣ се въвиратъ между възрастнитъ и ги смущаватъ. При личността вече на новия „Паркъ на победитъ“ не ще бѣде престѣпна мисълта да се отдели поне една край, гл. улица — парцелъ на градската градина — и се приспособи за игрище на малкитъ, които спонтанно, сами безъ — ржководство, но подъ надзоръ на свои и чужди родители да играятъ до насита.

Собствено, моята целъ не е да посочвамъ подходящи мѣста. Този въпросъ, дори, не е за днесъ — за утре. Разбира се, никой не ще бѣде противъ ускоряването му. Въ всѣки случай той е въпросъ на градоустройство. Ако ХХ вѣкъ е наистина вѣкъ на детото — то и градоветъ и селищата ще трѣбва да придобиватъ „детска“ физиономия. Модернитъ градове ще трѣбва да дадатъ възможностъ на своитъ малки граждани — децата — да изживятъ детството си въ своята най-мощна стихия — играта. Търново не трѣбва да остава назадь.

К. Страшиловъ

отъ Бога чрезъ природата въ птичката. Това е чувството въ човѣка, което се събужда при застрашаване на близкото, родното, еднокръвното.

Тукъ не говори разума. Постѣпкитъ въ гореизброенитъ случаи не сж резултатъ на сжждения върху алтернативата: трѣбва или не трѣбва, мога или не мога. Сжщо така, както героя-войникъ не мисли за смъртта, когато възпламененъ отъ любовта къмъ отечеството при своя подвигъ се хвърля срещу врага и умира сь усмивка на уста, отъ сладката смъртъ за родината.

Любовта къмъ отечеството е чувство, което принадлежи къмъ групата на най-

възвишенитъ такива и като всѣка любовъ, то излчва нѣжностъ, топлина, сладостъ и възторгъ.

Но сжщевременно любовта къмъ родината е една добродетель, защото тя предпазва жеръти отъ личност, отъ своето материално или морално благо въ полза на другитъ си, близки по кръвъ. Имено затова тя въздига личността, окрасява душата, окриля я и я приближава къмъ божественото, неземното.

Великитъ народи крепятъ своята сила и величие върху добродетелитъ, които обладаватъ личноститъ отъ които сж съставени. Най-важната отъ тѣхъ безспорно е готовността на жеръти предъ олтаря на отечеството.

Нѣщо повече. Днесъ впрѣгатъ национализма като най-мощенъ двигателъ за организиране не само бойната сила на нацията срещу външнитъ й врагове, а и за единение й, така необходимо за постигане на вътреш. задачи отъ политическо и стопанско естество, а именно, координиране на множеството вътрешни противоречиви интереси въ полза на благоденствието на нацията. Класитъ, съсловията и всички разни други категории, въоръжени едни срещу други, готови за борба до самоизяждане, могатъ да жертвуватъ сь ентузиазмъ една частъ отъ своитъ интереси за благо и величието на народа, само възпламенени отъ любовта къмъ родината.

Нѣщо друго. Заплата или печалбата на офицера, учителя, свещеника, чиновника, търговеца, капиталиста, работника не е достатъчна да го заставятъ да изпълни своята задача тѣй пълно, честно, добросъвестно и обществено полезно, ако не е пламено въодушевенъ отъ единъ високъ идеалъ да издигне нацията и да я направи една крепка единица, неразбиваема и способна да завоюва все нови и нови хоризонти въ международнитъ сѣперничество, при тѣй тежки дни, които днесъ свѣта преживява. А днесъ, знае се и отъ най-непросвѣтения българинъ, че личното благосъстояние на всѣки поотдѣлно е тѣй тѣсно свързано сь онова на нацията и на държавата и какъ тя е поставена въ семейството на народитъ въ политическо и стопанско отношение.

Ето колко дълбокъ смисълъ криятъ тѣзи три малки думи: любовъ къмъ отечеството

Цѣли политически организации въ чужбина, какъвто

Една неизвестна пѣсенъ за Арбанаси отъ Бачо Киро

Единъ учителъ отъ реалката въ Бѣла-Черква, който сега е въ Търновската гимназия, бѣше любезенъ да ми съобщи единъ ржкописъ на бачо Киро Петровъ отъ с. Бѣла-Черква. За сега този ржкописъ се съхранява въ библиотеката на Бѣло Черковското читалище. Въ него има доста неизвестни данни, които разкриватъ доста интересни и ценни сведения за живота и дейността на този голѣмъ нашъ деецъ по народното възраждане и просвѣщение отъ преди освобождението. Този ржкописъ е оригиналенъ. Писанъ е сь ржката на Бачо Киро.

Първитъ страници сж изпълнени сь биографни бележки относно учителствуването му въ Бѣла-Черква: дадени сж

подробно указания за условията, при които е работилъ народния труженикъ въ онази епоха. Тѣзи страници възкресаватъ бита, нравитъ и обичаитъ, психиката и настроението на тогавашнитъ чорбаджии и училищни настоятели, както и какъ се е движелъ и работилъ ревностния апостолъ, просвѣтителъ и бунтовникъ отъ Дрѣновското възстание презъ 1876 г. — Бачо Киро заловенъ по това възстание, сжденъ въ Търново и увисналъ на бѣсилката въ старата столица за свободата на България.

Ето какво пише за тази пѣсенъ Бачо Киро въ своя ржкописъ на стр. 70.

„Наумихси тжзи народна песенъ исиа запжсвамъ наединъ жаленъ гласъ, какъвто

зная азъ:

Заплакжж мии величка
На Вжрбанашка черкова
Надъ Стоянова каменъ гробъ,
Стоене, първо венчило,
Защо мж, либе, остави
Остави клега въдовица,
Съ до три дребни дечица,
Излезъ мж, либе, научи
Какво да сторя да правя
Дечата какъ да изхраня
Кжтъ ни ми нищо остави
Ни пари, либе, ни стока,

Салъ едно конче хранено,
И една пушка бойлиж
И една сабж френгиж,
Я излезъ, либе, погледай
Кончето цвили въ жжжра
Нѣма кой даго напои
Напои, даго назоби,
Дължги пушка мухлясж
Острати сабя ржждяса
Нема кои даги похвани
Излезъ мж, либе, научи
Какво дасторя направж
Дечата какъ даси хранж
Стоянъ отъ гроба продума —
Величке, първо венчило,

И туйли датж науча,
Продайми конче хранено
И дължтж пушка бойлижж
И остра сабж френгиж
Тжси дечата изхрани“.

Песенъта завършва на стр. 72. Отдолу подъ текста на песенъта, Бачо Киро е написалъ следното:

„И азъ като умрж на мойти деча нѣма нищо да уставя освенъ книги, пушка и сабж, сь което щжтъ, сь него дасж хранжтъ.“

Въ едно кахърно време си писалъ Даскалъ Киру“.

Ето завета на размирния духъ — бунтовникъ, а апостола е поета — Бача Киро. За-вещава свещенъ заветъ на своитъ невръстни рожби: книги пушка и сабя. Какъ звучатъ тия заветни слова, отронени сь чистата изповѣдь на идеалиста; какъ блѣщатъ тия думи — думи на грижовенъ баща, който преди всичко оби-

ча своята родина, своята земя, който е раздалъ всичко за доброденствието и свободата на своитъ родни братя.

„Бенъ биръ Бачо Киро имъ!“

Той доблестно се държа въ биткитъ сь Фазлж-паша въ Дрѣновския манастиръ рамо до рамо сь попъ Харитона, той достойно отговаряше въ сжда предъ турскитъ сжди и овисна сь изправено чело на бѣсилката въ Търново. Не остави пари, богатства на своитъ деца. Завеща имъ едно свещенно име — име на самоотверженъ борецъ за родъ и родина. Хвала на такива народни дейци. Поклонъ предъ паметъта имъ.

Зв. Цоневъ

Издължихте ли абонамента?

е например социалистическата партия в Франция (една част), направила крупен диаметрално противоположен завои в програма и традиции като се възвърна към национализма.

Много се работи и у нас, в това направление но не се иска само труд, а още елементарно познаване психически двигатели на това чувство, организация, система, преследване фарисейщината на почвата на национализма и най-

важното, личен примър на готовност за жертви. Нека да прибавим и необходимостта от морално и материално изтъкване на проявител се добри синове на Родината. Съ една дума да се създаде срѣда, силово поле, подобно на магнетизма в техниката, която да разпалва сърдцата, да буди и съживява националното чувство, да окриля българския дух.

Кр. Николаевъ.

ЗАДЪРЖАНЪ СЕКР.-БИРНИКЪ

Кражба на документи отъ В.Търновската обл. см. палата. Крадецътъ предаденъ на прокурора.

Бившиятъ секр.-бирникъ на Раховската сел.ка община, Габровско, Христо Т. Умниковъ се явилъ на 28 т. м. в В.Търновската обл. см. палата за справка по единъ отъ отчетитъ си, по които билъ напълно отчетенъ съ решение на палатата.

Отчетнитъ книжа били предадени отъ архивата на Умникова, който възползуванъ отъ отжтствието на чиновника, предъ който разглеждалъ книжата, отжснналъ една платежна заповѣдъ и приложениетъ къмъ нея документи, като успѣлъ да скрие въ джеба си платежната заповѣдъ.

Шумътъ отъ скжсването на книжата привлѣкълъ вниманието на архиваря, който веднага се явилъ при Умникова и кон-

статиралъ извършен. престѣпление. Съставенъ е билъ актъ и произведено дознание за случая.

Констатирано е, че Умниковъ е билъ задълженъ отъ В.Търновската обл. см. палата по отчета за следующата година съ 1800 лв. за това, че му липсватъ оправдателни документи за абонамента на Държ. вестникъ. Съ отжснатитъ документи отъ провѣрени вече отчетъ, бившиятъ секр. бирникъ е смѣталъ да оправдае това си неиздѣлжение.

Умниковъ е билъ арестуванъ и предаденъ веднага на прокурора при Обл. сѣдъ в Търново, който го е задържалъ. Започнато е следствие отъ сѣдята следователъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

Финансови ревизии сж предприети на ж. п. депо въ Гор.-Орѣховица, учил. н-ство с. М. Брѣстница, Тетевенско, общината — с. Стокигъ, Севлевенско. Ревизитъ продължава въ

Дъждоветъ. Въ края на миналата седмица въ цѣлата Плъвенска областъ сж паднали изобилни дъждове.

Огъ прииждането на рѣкитъ сж пострадали нѣкой крайбрѣжни зеленчукови градини.

За учителскитъ заплати. Върховната смѣтна палата е разрешила спора по увеличението направено на учителскитъ заплати въ смисълъ, че това увеличение е законно.

Заминалъ е на специализация въ Германия за една година Директора на Бактериологическия институтъ въ гр. В.Търново г. Д-ръ Хр. Русевъ.

Светата Търновска митрополия, съ най-големата епархия въ България и съ най-богато историческо минало, живѣе дни на изпитание.

Досегашиятъ вѣнчанъ владика, Негово Преосвещенство Г. Г. Филипъ, си е подалъ оставката предъ Светия Синодъ по болестъ и отъ 1 юлий напуска светия престолъ. Досегашиятъ замѣстникъ управляващъ дѣлата на Епархията Знеполский епископъ Софроний е отзованъ въ София и се назначава викарий на Софийския митрополитъ. Светиятъ Синодъ ще насрочи избора за новъ митрополитъ въ единъ срокъ отъ 3 месеци и ще опредѣли кои епископи ще иматъ право да искатъ изборъ за В.Търновски владика. Тежка и отговорна е задачата на избранитъ 48 мирски и духовни лица отъ осемтъ епархийски околии на В.

Търновската епархия, защото тѣмъ предстои да поставятъ на Светия престолъ достоенъ замѣстникъ на Илариона Макариополски, на Климента Бранишки и на дѣда Антима. До тогава Митрополията ще се управлява отъ В р а ч а н с к и я митрополитъ Паисий.

Файтонджитъ често пжти не спазватъ наредбата да каратъ бавно файтонитъ си по Стамболовия мостъ. Тѣ трѣбва да се проникнатъ не отъ страха за глобата, а отъ съзнанието, че здравината на моста трѣбва да се пази. Още по-вече, Стамболовиятъ мостъ е най-полезенъ за файтонитъ.

Днесъ, 29. VI, пристигнаха 17 видни чуждестранни журналисти отъ Австрия, Унгария, Чехия и Германия като гости на В.Търново. Огъ Виена до Русе тѣ пжтували съ параходъ, а отъ Русе съ експресния влакъ пристигнаха между насъ за да ни опознаятъ и да ги опознаемъ. Ще престоятъ до 9 часа вечерта и ще отпжтуватъ за Варна, дето ще престоятъ 5 дни. Къмъ тѣхъ е аташиранъ отъ Министерството на външнитъ работи д-ръ Асенъ Божиновъ да ги развожда.

На гарата сж посрѣщнати и приветствани отъ г-нъ п-къ кмета на града — С. Ярановъ, околийския управителъ Кр. Василевъ, и отъ група граждани, които знаятъ нѣмски, английски, чехски и френски езици: Д-ръ Караивановъ, Г-нъ Кировъ, Т. Николовъ, Косю Николовъ и Д. В. Ангеловъ. Тѣ бѣха разведени изъ града, въ околноститъ му и изъ старинитъ. Разгледаха Преобр. Монастиръ и с. Арбанаси. Следъ това гоститъ отседнаха въ хотелъ „Борисъ“, отъ терасата на който се възхищаваха отъ хубоститъ на града.

Вечерта имъ се даде

ОКОЛО НАСЪ

Габрово. Образувано е въ града ни д-во на собственицитъ на недвижими имоти по подобие на съществуващитъ такива въ София, Варна, Бургазъ, Пловдивъ, Русе и др.

Цѣльта му е да защити интереситъ на собственицитъ. Дружеството има до сега надъ 100 чл. като записванията на нови членове продължава.

На 30 т. м. ще се състои въ Популярната банка — Габрово, 9 ч. пр. об. събрание, на което ще бжде приетъ изработения уставъ.

На 26 т. м. браншовитъ занаятчийски сдружения въ присѣдствието на окол. деятель г. К. Йотевъ и представителя на Варн. търг. инд. камара г. Гаговъ, избраха ржководитѣло въ съставъ: Василь Милчевъ, Иванъ Цоневъ, Петъръ Н. Сѣбчевъ, Минчо К. Пѣвевъ, Тома Амзовъ; запасни: Тодоръ Г. Шиваровъ, Георги Аврамовъ, Цанко Р. Ковачевъ, Рачо Чичаровъ, Димитъръ Пашовъ. Надзоренъ съветъ: Димитъръ Хр. Митевъ (месаръ), Стефанъ Мариновъ, Христо П. Тюлюмбаковъ; запасни: Иванъ Пиперковъ, Перо Станковъ, Стефана Зеленодрѣвска.

банкѣтъ въ Военния домъ.

Като представителна на меродавния и най-разпространенъ печатъ въ Срѣдня Европа тѣ ще изнесатъ своитъ впечатления отъ града ни и съ това ще се разнесатъ неговитъ хубости по цѣлъ свѣтъ. Ние се радваме на честта, която правятъ на нашия градъ като сж го избрали за обектъ на своята екскурзия изъ България.

Освободенитъ отъ цѣлъ зрѣлостенъ изпитъ абитуриенти при В.Търновскитъ слѣти гимнази и презъ учебн. 1934/1935 г

Йончо Стефановъ Йончевъ — гр. В.Търново; Димитъръ Косевъ Пайковъ — с. Сухиндолъ; Маринъ Ивановъ Балчевъ — с. Павликени; Йорданъ Атанасъ Каранешевъ — с. Драганово; Атанасъ Петровъ Атанасовъ — с. Караисенъ; Петъръ Владимировъ Арnaudовъ — В.Търново; Никола Симеоновъ Пѣвевъ — гр. Елена; Владимиръ Асеновъ Врангеловъ — с. Батакъ; Ради Стояновъ Радевъ — с. Кесарево; Панайотъ Христо Кожухаровъ — Г.-Орѣховица; Иванъ Николовъ Остришевъ — с. Борисово; Георги Райко Балева — с. Виноградъ Никола Стояновъ Войводовъ — с. Нюшковци; Кирилъ Обрѣшовъ Ивановъ — с. Вишовградъ; Петко Димитровъ Николовъ — с. Добри-дѣлъ; Стефана Тодорова Вълчева — гр. Дрѣново; Юлия Симеонова Сиракова — с. Килифарево; Ивана Енева х. Николова — гр. В.Търново; Елена Добрева Панайотова — гр. Елена; Марияна Стоянова Маркова — гр. София; Роза Стоянова Тержуманова — гр. София; Атанаса Статева Атанасова — гр. В.Търново; Рода Енчева Паскова — гр. Лѣсковецъ; Марийка Василева Кожухарова — Лѣсковецъ; Елена Димитрова Гущерова — гр. Г.-Орѣховица; Маргарита Георгиева Девитакова — Г.-Орѣховица; Надежда Николова Арnaudова — В.Търново.

Държали сж зрѣлостенъ изпитъ 298 редовни абитуриенти. Първитъ две абитуриентки сж освободени съ пълни шестници.

Първитъ две абитуриентки сж освободени съ пълни шестници.

Първитъ две абитуриентки сж освободени съ пълни шестници.

Елена. Акцията за подпомагане и изхранване гладнитъ деца отъ пострадалитъ мѣста отъ градушка въ Плъвенска областъ, съгласно нареждането на областния директоръ г. Ст. Ионовъ и генералъ Данчевъ — н-къ Плъвенския гарнизонъ, се проведе въ Ел. околия най-широко.

И въпрѣки крайната бедностъ на селата въ околията съ съдействието на окол. управителъ, кмета на града, въ околията бидоха събрани около 30000 лв., които се внесоха на комитѣта въ града ни.

Акцията по събиране помощи, продължава.

При гиздаването малко село Горни Чукани, на 3 километра отъ Елена, е построена една кокетна сграда — домъ за лѣтуване на бедни деца отъ д-во „Здравецъ“ на 2 етажа съ 10 хигиенични стаи, за което сж изразходвани 450,000 лева. Тя има всички удобства за лѣтуване, чистъ планиски въздухъ, бистра изворна вода и всички удобства за продоволство отъ града.

Всѣка година тукъ лѣтуватъ до 60 деца отъ града. Нуждата, обаче, за обзавеждане на тази колония е необходима — липсватъ най-необходимитъ нѣща, като кревати, тюфлеци, одеала и др. за децата. Д-во „Здравецъ“ иждивѣва лични срѣдства за изхранване на беднитъ деца по причина на тежкитъ икономически условия, не може да намѣри срѣдства и обзаведе тази голѣма сграда — лѣтoviще за беднитъ деца. Не единъ пжтъ д-вото, кмета и др. фактори сж отправяли апелъ къмъ съответното мѣсто за помощъ, за да се обзаведе това лѣтoviще и да отговаря на своето предназначение, обаче, до сега всичко е било безрезултатно. Напоследъкъ Варненскитъ родителски учителски комитетъ при Девич. гимназия „Мария Луиза“ е пожелалъ да

изпрати 150 ученички за лѣтуване въ това лѣтoviще, обаче липсата на инвентаръ попрѣчватъ тия деца да дойдатъ тукъ. Хубаво и разумно би било да се отпуснатъ отъ обществено подпомагане при М-вото на вътрешнитъ работи или отъ Съюза за закрила на децата 60,000 лева, за да може да се обзаведе колонията и да даде възможностъ при скромни обстоятелства и срѣдства да лѣтуватъ повече деца. При други обстоятелства хвърленитъ 450,000 лева за тая грамадна сграда оставатъ безъ всѣкакъвъ смисълъ и какъвто да е резултатъ.

Елена. На 23 т. м. мѣстното ловно д-во „Соколъ“ отпразднува патронния си празникъ.

Следъ молебена за случая имаха годишното си събрание въ казино „Напредъкъ“, на което се изслуша отчетъ за изтеклата година и се избра ново управително тѣло и делегати за идния конгресъ.

Следъ обѣдъ се произведеха ловни стрелби за избиране дружественъ знаменосецъ.

За такъвъ бѣ избранъ Ив. Аврамовъ, а за негови асистенти: Петко Узуновъ и Ив. Симеоновъ.

ПРОДАВА СЕ КЪЩАТА

на ИЛАРИОНЪ ВЪРБАНОВЪ въ гр. Търново, ул. „Ив. Пановъ“ № 8.

Справка при адвоката Йорданъ Ивановъ — ул. Ив. Пановъ. № 12. 1—5

По „Царевецъ“ и „Трапезица“ една се пѣсень само пѣй, че съсъ бозата на „САВОЯ“ надъ сто години се живѣй!

При ЗДРАВКО

Опитъ да се изопачи една историческа истина

Възстанието въ Дрѣновския манастиръ — четата на попъ Харитона.

Комитетътъ за въздигане паметникъ въ с. Михалци на падналитъ възстаници отъ сѣщото село въ Дрѣновския манастиръ презъ 1876 г. ни моли да дадемъ мѣсто на следното изложение:

Въ в. „Нови дни“ брой 224, стр. 10. отъ 19 май т. г. и въ в. „Янтра“ гр. В.Търново, брой 13 отъ сжщата дата, се появиха две статии, които засѣгатъ възстанието въ Дрѣновския манастиръ презъ 1876 г.

Въ тѣхъ се казва, че четата въ Дрѣновския манастиръ е „Бѣло-черковска“ и е била подъ воеводството на Бачо Киро. Ние смѣтаме, че редакциитъ на тия два вестника, сж влѣзли въ заблуждение, като сж се довърлили на неискрени или несведущи по въпроса писачи.

Затуй полемика съ тѣхъ не ще водимъ. Тази неистина, обаче, е намѣрила мѣсто и върху лицевата страна на пощенски картички, съ следния текстъ, отпечатанъ подъ снимка на Дрѣновския манастиръ: „Тукъ, презъ 1876 г., Бѣло-черковчани, начело съ попъ Харитона, Пармаковъ и Бачо Киро водиха люта бой за свободата на родната земя“.

Историческата истина е:

1. Четата е попъ Харитона, а не Бѣло-черковска.
2. Четницитъ не сж само

„бѣлочерковчани“, както е казано въ картичката, а отъ с. с. Бѣла-черква, Михалци, Мусина, Дичинъ, Вишовградъ, Голѣмо Яларе, Балванъ махала и др. на брой 191 човѣка.

Това се вижда отъ всички книжа и документи, събрани още на времето отъ комитетитъ, учредени въ с. с. Бѣла черква, Михалци и Мусина за въздигане паметници въ отдѣлнитъ селища за падналитъ въ сжщото възстание и за издирване истината около това възтание.

Сжщитъ комитети презъ 1924 г. — 27 юлий, сж имали съвмѣстно заседание, на което сжщитъ единодушно приели следния окончателно провѣренъ списъкъ на всички четници отъ това възтание. Въ протокола подъ № 8 на това заседание се казва: „Съставъ на четата въ Дрѣновския манастиръ презъ 1876 г.

1. Войвода: Попъ Харитонъ отъ гр. Габрово, излѣзълъ отъ с. Мусина.

2. Даскалъ Киро Петровъ (Бачо Киро) с. Бѣла-черква, главенъ деецъ и организаторъ на възстанието, талантливъ ораторъ и поетъ.

3. Командиръ: Петъръ Н. Пармаковъ, отъ Градецъ, Котленско, излъзълъ отъ с. Михалци — офицеръ на руска служба.

4. Знаменосецъ: Димитъръ Атанасовъ Русчуклийчето отъ гр. Русе, излъзълъ отъ с. Михалци.

Главни мѣстни дейци:

5. Тодоръ Л. Лефтеровъ, учителъ въ класното училище въ с. Михалци отъ гр. Търново, съ висше търговско образование — Ачглия, организаторъ и талантливъ ораторъ, носителъ на новата наука и свободолубиви революционни западни идеи.

6. Христо Караминковъ — Бунето, (Малкия) гр. Търново — апостолъ, излъзълъ отъ с. Мусина.

7. Никола Червеноводецъ, с. Червена вода, Русенско — апостолъ, излъзълъ отъ с. Михалци.

8. Попъ Стефанъ Трифоновъ отъ с. Михалци.

9. Попъ Гавраилъ Трифоновъ отъ с. Бѣла-черква.

10. Попъ Петъръ Драгановъ отъ с. Дичинъ.

11. Попъ Балчо Колевъ отъ с. Вишовградъ.

12. Даскаль Петко Ивановъ отъ с. Михалци.

13. Даскаль Антонъ Миневъ отъ с. Михалци.

14. Даскаль Василь Недѣлчевъ отъ с. Бѣла черква.

15. Даскаль Димитъръ Георгиевъ — пѣвеца, учителъ с. Гол. Яларе.

16. Чорбаджи Аврамъ Петковъ Стамболски, с. Мусина.

17. Даскаль Христо хаджи п. Иринчевъ отъ с. Мусина.

18. Славчо Колевъ отъ с. Михалци.

19. Иванъ Д. Стрелуховъ (Марангоза), гр. Калюферъ, излъзълъ отъ с. Б. Черква.

Следватъ имената на останалитъ възстаници до пореденъ № 191 включително, съ обозначение кой отъ кжде е родомъ и отъ кжде излъзълъ.

Общото заседание е председателствувало отъ председателя на Бѣло-черковския комитетъ свещеникъ Франговъ, участникъ въ възстанието.

Въ мавзолея на паметника, издигнатъ въ честъ на падналитъ възстаници, на мраморната плоча сж написани имената на всички възстаници, точно тъй, както сж отбелязани въ горния протоколъ.

Въ книгата „България подъ иго“ — възбуждане и освобождаване „1398 — 1878“ отъ Никола Станевъ, издадена въ 1928 г. на стр. 403, 404 се казва:

„Попъ Харитонова дружина... Стамболовъ — главенъ апостолъ и началникъ на В.-Търновски революционенъ окръгъ, опредѣлилъ попъ Харитона за войвода и Петъръ Н. Пармаковъ за командиръ... Дружината провъзгласила за войвода попъ Харитона, а за знаменосецъ билъ избранъ Димитъръ Атанасовъ Русчуклийчето“.

Тази истина е установена вече отъ всички историци и достатъчно бѣше тѣзи хора да надникнатъ въ който и да е учебникъ по история, дори за прогимназиални ученици, и нѣмаше да направятъ тази грѣшка, Ето защо тѣзи писания, които изопачаватъ една историческа истина не трѣбваше да намиратъ мѣсто въ пресата, а най-малко въ единъ вестникъ като „Нови дни“.

Ние се очудваме най-много, обаче, какъ Главната Дирекция на П. Т. Т. е допуснала отпечатването на пощенски картички, съ такъвъ погрѣшенъ текстъ, които се разпространяватъ изъ цѣлата

БОРБАТА СЪ ОГЪНЯ.

Минало, настояще и бждаще на понарната команда въ В.-Търново

Преки балканската война пожарната команда въ старата столица е била на особенна висота. Тогава сж се въвели помпите, возими отъ коне.

Въ Търново е имало два пожарни постове, отъ които едина е билъ обзавеждане съ телефонъ постъ на камбанарията на църквата „Св. Богородице“.

Обаче, въ началото на войната, когато пожарникаритъ заминали на фронта да бранятъ интереситъ на отечеството, пожарното дѣло започнало да запада. Това явление не засѣгнало само Търново, но и цѣлата страна.

Летаргическиятъ сънъ на пожарната команда се е отразилъ зле върху последната. За пожарникари били назначени неджгави или непочтени граждани. Отъ тамъ води началото си и презрението на обществото къмъ пожарникаритъ, наричани „толумбаджии“, „изборджии“ и „ураджии“. Разнитъ партии, които сж владѣли общината, сж се изпреварвали да използватъ за своитъ цели пожарникаритъ, назначени не поради способността имъ за тая служба, а поради партийната имъ принадлежностъ.

Всичко това се е отразявало и върху дисциплината на пожарникаритъ. Докато преди войнитъ на всѣка крачка и на парадигъ изпъквали стройнитъ редици на 30—40 пожарникари въ червена униформа и съ каски на главитъ, презъ войнитъ и следъ тѣхъ, тия обществени охранители били пренебрегнати. Обаче, организаторскиятъ духъ и високъ умъ на г. **Юрий Захарчукъ** сж сложили началото на новата благоприятна ера за пожарното дѣло въ страната. Образованието курсъ за пожарни командири въ София, даде добри резултати.

Образуването на инструкторатъ при Министерството на вътрешнитъ работи по пожарното дѣло подъ началството на г. Захарчукъ, се отрази благоприятно върху самото дѣло. Етапътъ на пълненъ развой на противопожарството въ цѣлата страна, навлѣзе въ нова фаза.

Курсоветъ въ София създаватъ деятели, надѣхани съ силна любовъ къмъ Отецеството и къмъ своя дългъ. Отъ София, курсиститъ се изпращатъ изъ страната за пожарни ръководители и командири въ градоветъ. Тѣ сж все мллади запасни офицери.

VIII.

Както изтъкнахъ, персоналтъ на Търновската пожарна команда е малкъ. Това не е лично мое или на пожарководители мнение, а на всѣкого, който познава щогоде пожарното дѣло. Наистина, общината, водима отъ нуждитъ за икономии, не може да бжде критикувана за това, но... все пакъ, трѣбва да стори нѣщо за укрепяването на граничния щитъ за града, неговата пожарна команда.

Зданието — казарма на 8-тѣхъ пожарникари е старо

страна и по този начинъ, безъ да се желае, се заблуждаватъ гражданитъ въ нашата страна, по една материя, която обхваща събития отъ нашето възбуждане и освобождение.

Нека върваме, че ще се побърза съ корегирането на тази грѣшка, защото духов-

и нехигиенично. Пожарникаритъ прекарватъ тамъ денонощно. Тѣ спятъ облѣчени, съ ботушитъ на краката си. На 10 дни, веднажъ отиватъ въ отпускъ по домоветъ си. И това е съ дни, месеци, години... Какво би било, ако нѣкой гражданинъ работи и спи само две денонощия облѣченъ и съ обувки на краката си?!

За 30 и нѣколко секунди, щомъ чуятъ знака за тревога, пожарникаритъ трѣбва да препригнатъ конетъ въ колитъ и да излъзатъ на улицата. Ежедневно командиритъ ръководятъ на двора физическитъ занятия на пожарникаритъ си. При лошо време, занятията сж словесни.

Всички коне сж отлично дресирани. Старитъ методи за обучение сж изхвърлени. При обучението и действията на пожарникаритъ, всичко почива на научни начала. Държи се много на спретнатостта и дисциплината. Инструкторътъ, г. **Захарчукъ** води атестация за командиръ, а командирътъ за пожарникаритъ си.

Пожарникарътъ питае обичъ къмъ всички хора, безъ разлика на вѣрата и политическото имъ убеждение. Той е преданъ на своята служба, която е служба за обществото, за отечеството. Пожарникаритъ се пенсионира на 15 години, но презъ 15 годишната си служба тѣ добиватъ или ревматизъмъ, очеполъ, или повреждане на сърдцето и нервитъ.

IX.

Да се надѣваме, че съ съдействието на градската община и на гражданството, Търновската пожарна команда ще се издигне на нуждната висота за гордостъ на града.

Заедно съ похвала, отпращамъ насърчението си къмъ търновскитъ пожарникари. Тѣ сж на своя постъ винаги, начело съ командиръ си г. **Ганчо С. Ганчевъ**. Тая си служба той е приелъ на 4. IV. т. г. Отъ тогава до сега, въпрѣки и малко време да е минало, командата е на пжтъ да добие пълненъ прогресивенъ образъ.

г. **Ганчевъ** е търновецъ, обаче, въ Пловдивската автом. пож. команда е служилъ редъ години, като пом. командиръ. Тжгата по родния градъ е принудила достойния синъ на старата столица да се завърне тукъ и да поеме ръководството на пож. команда. Далъ е и дава доказателства, че е полезенъ за Търново и за пожарното дѣло.

Помощникъ — пожарния командиръ, 25 годишниятъ г. **Марко Велчевъ** е родомъ отъ Габровско. Той е съ срѣдно образование. Завършилъ школата за зап. офицери. Възпитаникъ е на миналогодишния курсъ пож. командири въ София.

Командирътъ съ помощника си иматъ тежката задача да тласнатъ напредъ за популяризиране, организиране и осмисляне пожарното дѣло въ града.

ната пакостъ, която се нанася е по-голъма, отколкото материалната стойностъ на пощенскитъ картички.

За комитета въ с. Михалци.

Поч Председат. **Ст. Станевъ**
Секретаръ **Ив. Ваневъ**

Селски бакали и кооперации,

преди да купите отъ другаде, знайте, че

ЙОРДАНЪ ПЕТРОВЪ, кожаръ, В.-Търново

Ви предлага всѣкога ОТЛИЧНО КАЧЕСТВО
всички видове ЦАРВУЛИ на КОНКУРЕНТНИ
ЦЕНИ и условия.

4—1

АПЕРАТИВЪ „БОЛЯРИ“

бул. „Царъ-Освободителъ“ № 2, срещу източнитъ врата на Двореца, е седалището на В.-Търновската и Гор.-Орѣховската дружби въ София и е сборище на всички боляри отъ Търновски окръгъ. Когато дойдете въ София, посетете „Боляритъ“.

12—5

Българска Енциклопедия.

— Книгоиздателство Ст. Атанасовъ е сложило подъ печатъ книгата „Българска Енциклопедия“ Въ нея се даватъ всички сжществени знания изъ разнитъ области на науката, изкуството и живота. Тя съдържа надъ 40000 заглавия (статийки). Всѣка енциклопедия е мѣрило за духовнитъ постижения на даденъ народъ. А народъ безъ енциклопедия е осжденъ на културна заборава отъ чужди и свои. Неговитъ духовни прояви оставатъ скрити и заслужено бива пренебрегванъ отъ всички. Българска Енциклопедия ще има около 3600 иллюстрации: предмети, лица, изгледи, паметници и пр., 7200 биографии на видни личности: учени, писатели, художници, полководци, държавници и пр., 2400 описания на страни, народи, племена и чудеса на природата изъ цѣлия свѣтъ; 6000 заглавия за всичко, що е българско: земеописание, минало, книжнина, природата и пр., въобщо цѣлия исторически и културенъ животъ на българската нация. Всичко сбрано въ единъ томъ отъ около 1600 страници. Книгата ще излъзе на есень и ще струва 600 лева. За предплатилитъ — 360 лева. Срокъ, края на юний. Допрскатъ се и помалки вноски. Издава Ст. Атанасовъ — София, ул. „Н. Рилски“ 36.

Записвания при книж. „Отецъ Паисий“ — В.-Търново

О П Р Е Д Ъ Л Е Н И Е

Преписъ

Плѣвенски областенъ сждъ, В.-Търновско гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 7 юний 1935 г. по докладъ на Ив. В. Карачоровъ по частно гражданско дѣло № 1131-35 год.

О П Р Е Д Ъ Л И

Допуща усиновяването на Пенка Николова х. Стефанова отъ гр. В.-Търново отъ Григоръ Цоневъ Тананеевъ и съпругата му Анка Григорова Тананеева отъ с. Самоводене Търново.

Оригинала подписали: Председателъ: Ив. Карачоровъ, членове: Михаилъ п. Димитровъ, Пегко Петрински, доп. чл., и. д. секретаръ Вълчо Несторовъ с. к.

Вѣрно, Секретаръ: Асень Г. Сапуновъ

Горно-Орѣховско градско общинско управление.

О б я в л е н и е № 4041

Съобщава се на интересующитъ се, че въ Гор.-Орѣховското градско общинско управление до 16 часа на 5 юлий 1935 год. ще се приематъ офертитъ, затворени въ пликове, за отдаване по доброволно съгласие натрошаването на 1000 кубически метра чакълъ, за шосиране, съгласно помнитъ условия.

Приблизителна стойностъ 28000 лева. Залогъ 2000 лв. въ банково удостоверение.

гр. Горна-Орѣховица, 26 юний 1935 год.

Отъ Общинското управление

На пожарникаритъ, съ опнати нерви и зорко око съ ценнитъ имъ качества: бързина, съобразителностъ, смѣлостъ и хладнокръвие, стискамеъ за-грубѣлитъ, но честни дѣсници, съ поздравъ:
—Здравейте, герои!

Ф. Д. Македонски.

Продава се КЪЩА

на ул. „Централна“ на жгѣла триетажна съ дюкянъ и две цименови мази.

Цена много износна. Споразумение: Редакцията.

Печ. „Отецъ Паисий“, — гр. В.-Търново, пор. № 55